

opusdei.org

Isä Fernando Ocariz: "on aika rukoilla Pyhässä Hengessä"

Opus Dein apulaisvikaari Fernando Ocariz on kutsunut koolle kongressin, joka valitsee piispa Javier Echevarrián seuraajan prelaturin johtoon. Hän kertoo haastattelussa, miten Opus Dein jäsenet valmistautuvat uuden prelaatin valintaan.

17.1.2017

Opus Dein apulaisvikaari
monsignore Fernando Ocariz kutsui
koolle kongressin, joka tulee
valitsemaan piispa Javier
Echevarrian seuraajan prelatuurin
johtoon.

Prelatuurin naiset pitävät 21.1.2017
Roomassa täysistunnon, jossa he
laativat kongressille ehdotuslistan
vaalien ehdokkaista. Valitsijamiehet
äänestävät sitten prelatuurin uuden
johtajan kongressissa 23.01.2017.

**Miten Opus Dein jäsenet elävät nyt
valmistautuessaan valitsemaan
uuden prelaatin? Mikä on
tunnelma näinä päivinä?**

Uskon, että tämä on meille kaikille
prelatuurin miehille ja naisille
erityisesti aika rukoilla Pyhässä
Hengessä. Itse asiassa avaamme
valintakongressin Pyhälle Hengelle
omistetulla messulla pyytääksemme
Hänen opastusta valintaprosessin
joka vaiheeseen. Usko antaa meille

varmuuden, että Herramme johtaa kirkkoon, ja siten myös tätä osaa Hänen kansastaan.

Lisäksi tällä kertaa joulu auttaa meitä valmistamaan sydämemme valintakongressia varten suuntaamalla katseemme olennaiseen: Jeesukseen, Jumalan Poikaan ja Jumalan laupeuden kasvoihin. Betlehemin mysteeriä mietiskellessämme löydämme myös Neitsyt Marian, kirkon Äidin. Turvaudumme hänen esirukoukseensa.

Elämme näitä päiviä läheisessä yhteydessä paavi Fransiscukseen ja koko kirkkoon, jonka pieni osanen Opus Dei on. Luonnollisesti tunnemme suurta kiitollisuutta piispa Javier Echevarríaa kohtaan hänen pastoraalisesta ohjauksestaan ja hyvästä esimerkistään.

Pyhän Josemarían ja hänen kahden ensimmäisen seuraajansa

jalanjäljissä tutkiskelemme sydämissämme saamaamme perintöä, jota meidän on välitettävä eteenpäin valona ja lohtuna nykymaailmaan, aivan kuten Kristuksen opetuslapset ovat pyrkineet tekemään yli vuosisatojen. Olen varma, että tulemme varauksetta asettumaan uuden prelaatin taakse ja auttamaan häntä ohjaamaan prelaturia nykyajan yhteiskunnassa.

Kahdessa edellisessä valintakongressissa Opus Dein kakkosmies valittiin prelaatiksi. Vuonna 1975 autuas Álvaro del Portillo, joka oli ollut monta vuotta perustajan tärkein avustaja. Piispa del Portillon kuoleman jälkeen valittiin yleisvikaari Javier Echevarría. Luuletko, että tämä suuntaus voisi toistua jälleen tulevissa valinnoissa?

On totta, että näin tapahtui edellisissä valintakongresseissa. Mielestäni tämä johtui erityisestä tilanteesta kahden ensimmäisen seuraajan suhteen, sillä he olivat omaksuneet Opus Dein hengen suoraan pyhältä Josemaríalta. Omatuntoaan seuraten valitsijat äänestivät näitä henkilöitä. Automaatio se ei ollut. Silloin tuntui parhaalta valita sellainen henkilö, joka oli kaikkein läheisimmin työskennellyt perustajan kanssa.

Nyt olosuhteet ovat kuitenkin jonkin verran muuttuneet. Uusi prelaatti ei tule enää olemaan joku, joka olisi toiminut yhtä läheisesti perustajan kanssa kuin autuas Álvaro del Portillo ja piispa Javier Echevarría, vaikka on voinutkin tuntea hänet ja olla hänen kanssaan tekemisissä.

Mielestäni valintakongressilla on edessään useita kelvollisia ehdokkaita, joilla on tähän

vastuutehtävään tarvittava hyveellisyys ja harkitsevuus. Valitsijoiden vastuulla on äänestää omaatuntoaan seuraten sitä henkilöä, joka heidän mielestään parhaiten sopii tähän tehtävään. Valitun henkilön nimi lähetetään ensi tilassa paavi Fanciscukselle, sillä uuden prelaatin nimitys edellyttää paavin vahvistuksen.

Kun pidetään vaaleja, julkinen mielipide on taipuvainen tarkastelemaan asioita poliittiselta kannalta, puhuen usein suuntauksista, trendeistä jne. Miten suhtaudutte tällaiseen näkökulmaan?

Tällaiset tulkinnat ovat hyvin kaukana siitä, miten näitä vaaleja tarkastelee sellainen, joka kokee, että kyseessä on hengellinen ja kirkollinen todellisuus. Ne, jotka ovat vastuussa tällaisesta valinnasta, luottavat Pyhän Hengen

”suuntaukseen”, kuten paavi Franciscus kannusti meitä tekemään muutama päivä sitten puhuessaan Opus Dein lähitulevaisuudesta.

Kuten sanoit, on totta, että joskus tehdään osittaisia tulkintoja liian inhimillisestä tai poliittisesta näkökulmasta. Jos näitä ominaisuuksia korostetaan, on se ongelmallista. Mielestäni moniarvoisuus ja moninaisuus on suuri aarre. Opus Dein äänestäjät, samoin kuin kaikki Opus Dein uskovat, tulevat joka puolelta maailmaa, ja ovat tavoiltaan ja kulttuuritaustaltaan hyvin erilaisia, kotimaalleen ja perheelleen tyypillisine makuineen ja tyylineen. Tämä pyhän Josemarían niin voimakkaasti edistämä moninaisuus on yhteensopiva olennaisimman kanssa: uskollisuuden perustajan vastaanottamalle ja kirkon tunnustamalle karismalle.

Uskollisuus tälle hengelliselle perinnölle – jonka pääominaisuuksia ovat Jumalan filiaation tunteminen, pyhyiden tavoittelu tavallisissa arkipäivän olosuhteissa, maallikkomentaali ja papillinen sielu jne. – takaa ykseyden kaikkien.

Kaksi edellistä prelaattia olivat olleet läheisessä työyhteydessä perustajan kanssa. Tuleeko kolmannen prelaatin valinta avaamaan Opus Deille uuden aikakauden?

Mieleeni tulee eräät sanat, joita piispa Echevarría usein toisti meille: "Opus Dei on sinun käsissäsi, jokaisen Opus Deissä olevan henkilön käsissä." Tämä on todellisuus, joka tulee nyt saamaan uutta voimaa. Tämänhetkiset olosuhteet ovat kutsu vastuunottoon, sillä jokaisen meistä on pyrittävä väsymättä omaksumaan pyhän Josemarían perinnön

nykymaailmassa, oman aikamme ihmisinä. Kuka hyvänsä tuleekin valituksi prelaatiksi voi aivan varmasti luottaa Opus Dein uskovien ja monien muiden ihmisten esirukouksiin. Häntä tulee tukemaan lisäksi hänen kokoamansa työryhmä, ja hän tulee työskentelemään yhdessä muiden kanssa: Kollegiaalisuus on yksi keskeinen piirre pyhän Josemarían perintöä.

Mitä näet suurimpina haasteina, joita uusi Opus Dein prelaatti tulee kohtaamaan?

Suurin haaste on auttaa kutakin henkilöä Opus Deissä oppimaan rakentamaan kirkkoa omalla työpaikallaan ja ammatillisessa ympäristössä, kulttuurimaailmassa ja perheessään. Kristillisellä todistuksellaan prelaturin uskovat voivat auttaa ihmisiä löytämään Kristuksen "keskellä katua", yhteiskunnassa, joka monipuolistuu

joka päivä. Siksi on tarve ylläpitää katekeesia, joka on ajan tasalla suhteessa ammattielämään ja ylipäätään ihmisten erilaisiin tilanteisiin ja elinolosuhteisiin.

Toinen haaste on antaa iloa ja toivoa nykymaailmalle. Ei ihannemaailmalle vaan tälle monimutkaiselle maailmallemme, tälle haavoitetulle ja niin kovasti hyväntekeväisyyttä tarvitsevalle maailmalle. Toisin sanoen pyhittää tavallinen elämä tänään, viedä Kristus kaikkiin maailman nurkkiin, kuten paavi Franciscus muistuttaa.

Jumalan armon avulla voimme opettaa ihmisiä pyrkimään elämään sydän Kristuksessa ja jalat maassa, tietoisina omista rajoituksista. Kristillisen sanoman elämisestä syntyvä ilo ilmentyy omassa elämässä ja leviää ympärillä oleville ihmisille, mekaanikolta mekaanikolle, sairaanhoitajalta

sairaanhoidajalle, liikemieheltä
liikemiehelle, toimittajalta
toimittajalle jne.

On myös tarpeen vahvistaa
tuhansien ihmisten henkilökohtaisia
aloitteita, jotka kumpuavat
rakkaudesta Kristukseen ja toisiin
ihmisiin. Näiden aloitteiden
tehtävänä on vastata aikakautemme
suuriin haasteisiin, joita ovat
ammatin kunniallisuuden ja
työetiikan edistäminen, taistelu
köyhyyttä vastaan, pakolaisten
auttaminen, työttömyyden
torjuminen, perheen vahvistaminen
jne. Yhteenvetona, toivon voivamme
edistää kirkon rakentamista
“Jumalalle sovitettuna maailmana”,
kuten pyhä Augustinus sanoi.

.....

rukoukselle-pyhassa-hengessa/
(19.3.2026)